ÎN 7 ZILE

• NOCTURNA • DE DOUĂ ORI 1—0, E DE AJUNS !, DAR NU ȘI... SIMPLU • U.T.A., PRIMA ȘI ÎN CLASAMENTUL SPORTIVITĂȚII • NICI LA U.E.F.A., SÎNGELE NU SE FACE APĂ... • MULȚUMIRI RADIO-TELEVIZIUNII • DL. WIEDERKEHR NE VINE CA PRIETEN

Fulgerele cerului — captate, strunite, disciplinate, uniformizate, reglate și comandate, prin simple apăsări de manetă — aninate în vîrful celor patru stîlpi ce se încovoaie gigantic deasupra stadionului „23 August" : **NOCTURNA !**

Iat-o, a devenit realitate.

Cel mai mare stadion din România și-a depășit „complexul de inferioritate" și se poate înscrie acum, cu toate drepturile, printre marile scene fotbalistice continentale.

Inaugurată însă acum, spre sfîrșitul sezonului, într-o perioadă de vreme rece, instalația de nocturnă de pe „23 August" n-are multe șanse de a ne demonstra prea rapid avantajele sale. Nici meciul cu Cehoslovacia, nici cel cu Țara Galilor nu se vor juca în nocturnă. La vară însă, nu va fi — oare — plăcut ca, după o zi petrecută la ștrand, să mergem seara pe răcoare, să vedem — de exemplu — finala Cupei României ?

O dată cu desfășurarea meciurilor de ieri din cupele europene intercluburi, a primit „cale liberă" și exclusivitate în discuțiile noastre meciul cu Cehoslovacia, de la 14 noiembrie. Și, din capul locului, trebuie să recunoaștem că **șansele noastre de calificare au crescut în săptămîna care s-a scurs, prin faptul că acel (numai) 1—0 cu care s-au înclinat galezii la Praga, îi scutește acum pe „tricolori" de grijile golaverajului,** permițînd echipei României să cîștige grupa primă preliminară a Campionatului european prin două victorii pe teren propriu, fie chiar la un singur gol diferență. Este aceasta o situație avantajoasă ? Fără îndoială că da ! În fond, dacă nu cîștigăm, nici măcar la limită, pe teren propriu, „partidele-cheie" ale grupei, ce pretenții putem avea la supremația în serie ? **A-i bate la București pe cehoslovaci și pe galezi era, din capul locului, condiția normală, minimă, a calificării.**

Dacă n-o vom îndeplini, să nu fim supărați pe nimeni, decît — eventual — pe noi. Și pe... Dumitrache !... Pentru că, dacă n-ar fi suspendat, tot cu el ar trebui să mergem la cîștig. Măcar pentru că cehoslovacii îl știu de frică : măcar pentru că s-ar fi putut alcătui din nou cuplul de atacanți centrali care ne-a adus victoria acum două toamne în fața Portugaliei ; măcar pentru că e unul din puținii noștri jucători cu pretenții de vîrf veritabil...

TROFEUL SPORTIVITĂȚII pe care l-au instituit colegii noștri de la „Scînteia tineretului", și care se va atribui echipei divizionare A cu cele mai mari note la acest capitol (acordate etapă de etapă de către observatorii federali), începe să atragă tot mai mult atenția. Ideea este excelentă și o aplaudăm în același spirit de „fair-play" cu care rubrica sportivă a aceluiași cotidian a consemnat inițiativa noastră de a institui **„Cupa A+T"**, pentru primul loc final în clasamentul combinat al echipelor primă și de tineret-rezerve. Dar, dacă ne oprim în mod special azi asupra acestui trofeu o facem nu numai pentru a-i sublinia oportunitatea ci pentru a remarca **media generală ridicată realizată de echipele divizionare A în etapa de duminică : 8,87.** În legătură cu clasamentul general după nouă etape, remarcăm (și aplaudăm) prezența U.T.A.-ei pe primul loc cu punctajul total de 84. Sportivitatea și bunul randament în teren nu sînt, deci, incompatibile...

Borussia Moenchengladbach a realizat una din cele mai mari surprize ale competițiilor europene intercluburi, învingînd pe Internazionale Milano cu 7—1. Toată istoria acestui meci, cu accidentarea lui Boninsegna de o cutie de conserve aruncată din tribună, cu eliminarea lui Corso, cu deciziile Comisiei de disciplină U.E.F.A. și recursul vest-germanilor, este binecunoscută.

Revenim aici asupra cazului pentru a ne face autocritica în ce privește violența noastră legată de unele decizii anapoda date, pe plan intern, de Comisia de disciplină și competiții a F.R.F., în ultima vreme. Ei bine, **recunoaștem că părtinirea arătată de U.E.F.A. față de Internazionale întrece de departe cazurile similare de la noi.** Pentru că, dacă suspendarea terenului din Moenchengladbach se explică prin incidentele produse, în schimb anularea meciului (deci absolvirea lui Inter de un 1—7 care o scotea, practic, din competiție) constituie o decizie fără precedent. În definitiv, meciul s-a disputat, după incident, în condiții normale, partida nu s-a întrerupt, iar dacă milanezii au terminat în zece oameni, aceasta a fost din vina lui Corso, eliminat pentru bruscarea arbitrului. Cum a fost posibilă o asemenea decizie ? Lucrurile s-au explicat cîteva zile mai tîrziu, cînd am aflat dintr-un comunicat privind alte decizii ale U.E.F.A., că președintele comisiei de disciplină a forului european se numește... **Sergio Zorzi.**

Aprecierile pe care în ultima vreme le-am auzit, în cercurile largi ale iubitorilor fotbalului, la adresa Radioteleviziunii noastre ni se par absolut îndreptățite. Într-adevăr, atenția pe care aceasta o acordă, de la o vreme, marilor evenimente fotbalistice satisface cerințele cele mai exigente.

Ca să nu lăsăm nici un moment impresia că dorim să facem o analiză a activității sectiilor de sport ale Radio-ului și Televiziunii (nu e menirea noastră) ne vom mărgini doar să consemnăm, faptic, **performanța zilei de ieri.** Trei meciuri internaționale din cupele europene au putut fi integral vizionate stînd acasă, comod, în fotoliu, la Baia Mare, la Bîrlad sau la Calafat ; toate cele patru meciuri de ieri au putut fi urmărite din relatările pe calea undelor. Eforturile, materiale și de energie umană, pentru realizarea acestor servicii de calitate oferite radioascultătorilor și telespectatorilor ne sînt, în general, cunoscute. De aceea, le apreciem poate și mai mult decît simplii abonați ai R.T.V.

La 14 noiembrie, printre spectatorii meciului România — Cehoslovacia, se va număr și președintele U.E.F.A., dl. Gustav Wiederkehr. O prezență care ne onorează, fără îndoială. După cum, ne onorează și declarația pe care președintele U.E.F.A. a făcut-o la cîteva zile după ce și-a anunțat intenția de a viziona acest meci : **„Nu mă duc la București pentru că forul european se teme de incidente deosebite care s-ar putea produce, dat fiind caracterul decisiv al partidei. Fac acest voiaj pentru că am în România mulți cunoscuți și prieteni, cărora voi fi bucuros să le string mîna și în patria lor, după ce am făcut-o în repetate rînduri la diverse reuniuni ale forului european. În plus, sînt dornic să vizitez Bucureștiul, o capitală pe care pînă acum n-am cunoscut-o".**

Avem deci toate motivele să nu dăm crezare zvonurilor după care prezența președintelui U.E.F.A. la București s-ar datora unei cereri a federației cehoslovace, tematoare de represaliile la chestiile de la Trnava...

Radu URZICEANU

TIMIȘOARA — LEAGĂNUL FOTBALULUI ROMÂNESC

Sînt puțini cei care mai știu că **Timișoara** — deși lipsită de o echipă în prima divizie — păstrează încă multe recorduri neegalate în fotbalul nostru. E suficient să amintim de marea performanță a **Chinezului,** care a cucerit șase campionate consecutiv, să rememorăm anii glorioși ai **Ripensici,** să ne amintim de acel neîntrecuți ași ai balonului, **Bindea, Dobay, Pavlovici, Ciolac, Wetzer, Cotormani** și mulți alții, care au făcut din **Timișoara** decenilor trecute **„leagănul fotbalului românesc".**

Așa se intitulează și interesantul volum documentar publicat zilele trecute de **Iosif Dudaș,** sub auspiciile Consiliului județean pentru educație fizică și sport Timiș. Elaborată după cinci ani de muncă asiduă, sintetizînd un material enorm, furnizat de presa vremii, lucrarea lui **Iosif Dudaș** are meritul de a fi mai puțin un documentar care șterge praful după vechile colecții de ziare ci mai mult o istorie vie a fotbalului din acest oraș. Desigur, intenționînd să ne prezinte cronologic evoluția acestui sport, autorul face dese retrospective, punîndu-ne la îndemînă un material de informare impresionant. În același timp, el se străduiește să ni-i aducă în prim-plan pe mulți dintre cei care azi au trecut în legendă : **Silviu Bindea, „reactorul Ripensiei", Dobay „Calul"** irezistibil, **Cotormani „Fachirul"** etc. Aproape fiecare capitol se încheie cu cîte un portret inedit, succint dar reprezentativ. Așa poți intra în posesia unei fișe biografice care explică cariera fotbalistică a lui **Dimitrie Pavlovici, Nicolae Reuter, Andrei Rădulescu, Petre Bădeanțu, Rusalin Marcu, Iosif Covaci** cît și a mai recentelor vedete timișorene—**Ciosescu, Cojereanu Brînzei, Gîrleanu, Curcan, Tănase, Lereter, Manolache** și **Surdan.**

A. BOJIN-SÎRBOBRAN

VITRINA CU CĂRȚI

● ȘTIRI ● ȘTIRI ● ȘTIRI ● ȘTIRI ●

SPORTUL STUDENȚESC ÎN LIBAN ȘI SIRIA

Lidera seriei I a Diviziei B, echipa Sportul studențesc, a fost invitată să efectueze un turneu de mai multe jocuri în Liban și Siria cu începere de la 13 decembrie, ultimul joc avînd loc la 27 decembrie.

CEHOSLOVACIA — ROMÂNIA (TINERET), LA PRAGA

Forul de specialitate din Cehoslovacia a anunțat F.R.F. că jocul dintre echipele de tineret ale Cehoslovaciei și României, contînd pentru Campionatul Europei, va avea loc la Praga la 14 noiembrie, cu începere de la orele 10 a.m. Această hotărîre a fost luată în scopul de a oferi spectatorilor posibilitatea să urmărească transmisia în direct la T.V. a întîlnirii de la București a primelor reprezentative.

ARBITRI ROMÂNI LA MECIUL BULGARIA — GRECIA

Cu ocazia întîlnirii internaționale amicale dintre reprezentativele Bulgariei și Greciei, care va avea loc la data de 17 nciembrie la Sofia, pe adresa federației a sosit o telegramă care solicită ca această partidă să fie condusă de o brigadă de arbitri din țara noastră. S-a hotărît ca întîlnirea să fie condusă — la centru — de arbitrul V. Pădureanu.

REVANȘELE CU JUNIORII BULGARI, ÎN DECEMBRIE LA RUSSE

Săptămîna trecută lotul reprezentativ de juniori și-a continuat pregătirile planificate, pentru Turneul U.E.F.A. 1972. De data aceasta, cele două loturi alcătuite au susținut partide amicale cu Bulgaria. Rezultatele se cunosc: România A — Bulgaria A 3—1 (1—1) și România B Bulgaria B 3—1 (0—0). *După meciuri l-am întrebat pe antrenorul federal prof.* C. Ardeleanu *în ce măsură i-au servit aceste întîlniri.* „Pe scurt — *ne-a răspuns d-sa* — cu acest prilej și în această etapă am văzut ce avem și ce ne lipsește. Mai ales ce ne lipsește : al doilea portar, un fundaș stînga și soluții mai bune pentru linia de atac. Este însă timp pentru căutări și viitoarele acțiuni cred că ne vor ajuta să rezolvăm problemele actuale".

In ce privește activitatea viitoare, ea va cuprinde meciurile revanșă cu echipele Bulgariei (A și B), la 2 decembrie la Russe. Inițial erau stabilite la 24 noiembrie, dar forul bulgar a solicitat amînarea, deoarece la 28 noiembrie este fixat meciul preliminar cu Grecia. In vacanța de iarnă a elevilor va fi organizată o pregătire comună a juniorilor noștri.

TĂTARU, SUSPENDAT PÎNĂ LA SFÎRȘITUL ANULUI

Recent, Biroul Consiliului clubului Steaua și al secției de fotbal au făcut o amplă analiză a activității echipei în prima jumătate a sezonului de toamnă, sub toate aspectele : antrenament, joc, competiție, disciplină, conduită. Au fost relevate o serie de elemente bune, care creează premise favorabile îmbunătățirii activității în viitor, dar și defectele de evoluție și lipsurile unor jucători-frîne în calea unor realizări superioare —, mai ales din punct de vedere al disciplinei și ținutei. Acestui capitol, conducerea clubului Steaua i-a acordat cea mai mare importanță și și-a afirmat ferma hotărîre ca pentru întărirea disciplinei și a sănătății morale a lotului de fotbaliști să nu mai tolereze pe viitor nici o abatere de la disciplină și de la conduita pe care trebuie s-o păstreze mai ales un jucător militar, să lupte împotriva concesiilor, înfumurării și a tendințelor de vedetism, oricare ar fi situația echipei. Confirmarea acestei poziții sănătoase a venit la finele ședinței cînd a fost analizată grava abatere a jucătorului Gh. Tătaru, care — fapt unic poate — a refuzat să facă deplasarea la Barcelona, lăsîndu-și echipa fără un titular de bază. Tătaru a fost suspendat pînă la finele anului, din activitatea competițională internă și internațională.

Carnet

DOAMNE, NE MOR BUNICII FOTBALULUI...

de EUGEN BARBU

Săptămîna aceasta, pe toate terenurile de fotbal din România meciurile începute s-au întrerupt pentru un minut de reculegere în memoria lui Vogl care ne-a părăsit discret așa cum a trăit toată viața după ce gustase din mustul, cînd dulce, cînd acru al gloriei. A fost un mare sportiv român, unul din acei bunici ai balonului rotund despre care s-au spus și se vor mai spune în vecii vecilor basme. El însuși povestea pățanii minunate cui avea răbdarea să-l asculte. Despre amatorismul pur în fotbalul nostru, cînd te duceai la stadion nu cu mașini cu aer condiționat ci cu căruța, ori pe jos, cînd aduceai de acasă o bucată de pîine și puțină brînză într-un pachet pentru ca să ai după ce-ți trage sufletul înaintea unei partide...

Dar ce partide ! Ce terenuri... Zgură, praf, lipsa dușurilor, turnee în vagoane de clasa a III-a pînă în Franța sau Italia, durînd zile întregi, traversări de ocean ca în filmele făcute după Dickens, ce romantism frumos, ce dăruire, ce colegi, ce dragoste de fotbal...

Bătrînii noștri bunici de fotbal se retrag discret spre locuri mai liniștite, departe de intrigi și de șușanele, departe de patimile care au domnit totdeauna în acest sport care devine tot mai cumplit, rămînînd la fel de frumos și pasionant.

Așa dar Vogl, nu mai este. **Ciogli baci** nu va mai urca scările din Vasile Conta, nu ne va mai face analizele sale pline de bun simț după meciurile ce produceau totdeauna torente de vorbe și mai niciodată nu se spunea adevărul. Chipul său chinuit, plin de riduri, ochii aceia inteligenți s-au stins pentru totdeauna. Personajul cel mare din fotbalul cu fundașii așezați în scară și al centrului înaintaș sburător a dispărut în dosul draperiei. Vogl nu mai este. I-a luat-o, ce-i drept înainte, un alt mare artist, ceva mai tînăr și mai grăbit al jocului cu mingea, Petschovski. Se vor întîlni pe stadioanele aerisite ale cîmpiilor elisee, unde fotbalul trebuie să fie la mare cinste. Vor face un taifas grozav pînă la venirea altora și vor lăsa pe cei buni de gură să îndrepte soccerul nostru.

Vogl nu mai este. L-am cunoscut, copil fiind pe arenele pline de idei ale acelor vremuri cînd **Juventusul** înfrunta **Venusul** dîndu-mi mari bătăi de cap și o suferință atroce pentru că țineam cu **negrii, nu cu roș-albaștrii.** Era ca o vijelie, ca un tren teribil care spulbera orice atac advers, era chipul Dăruirii totale în fotbal, trăia fiecare secundă a meciului, mi se părea măret. În Mitologia mea de balon, Vogl va rămîne o zeitate loială ce știa să nu jignească ideea de fotbal. Nu l-am văzut niciodată atentînd la picioarele celui din față, cred că nu s-a certat cu nimeni deși era dîrz și încăpățînat ; avea un stil inimitabil de a trăi fotbalul pe care o dată devenit persoană particulară l-a moștenit, pentru că Vogl era un gentleman înainte de toate...

Bătrînii noștri bunici ai fotbalului se retrag, unul cîte unul... Am fost trist toată ziua de duminică și am văzut în minutele acelea repetate de adio cînd tăcerea era singurul plînset pentru marele fotbalist un avertisment pentru cei ce-și risipesc reputația prin baruri și cine știe pe unde. Vogl, înainte de toate, era un exemplu. Ceea ce e foarte mult într-o lume boemă, dispusă să se autodistrugă cu nepăsare. Tineri și mai tineri, învățați din exemplul lui magnific ! A fost modest, tăria lui era aceea de a arăta prin ceea ce făcea cît era de puternic și talentat. Nu vorbele l-au ajutat, ci conștiința că adevăratul, marele sportiv trebuie să fie înainte de toate **serios.**

Omagiul cel mai frumos adus celui plecat dintre noi atît de neașteptat mi se pare că a fost ninsoarea teribilă de la Craiova. Un plînset alb peste raiul baloanelor craiovene, o plîngere rece, bărbătească, frumoasă și demnă...

Pe Vogl nu-l putem uita...